

Q. Horati Flacci

Carminum - Liber I

9

Vides ut alta stet niue candidum
Soracte, nec iam sustineant onus
siluae laborantes, geluque
flumina constiterint acuto?
Dissolue frigus ligna super foco
large reponens atque benignius
deprome quadrimum Sabina,
o Thaliarche, merum diota.
Permitte diuis cetera, qui simul
strauere uentos aequore feruido
deproeliantis, nec cupressi
nec ueteres agitantur orni.
Quid sit futurum cras fuge quaerere e
quem Fors dierum cumque dabit lucro
appone, nec dulcis amores
sperne puer neque tu choreas,
donec uirenti canities abest
morosa. Nunc et Campus et areae
lenesque sub noctem susurri
composita repetantur hora,
nunc et latentis proditor intimo
gratus puellae risus ab angulo
pignusque dereptum lacertis
aut digito male pertinaci.

11

Tu ne quaesieris, scire nefas, quem mihi, quem tibi
finem di dederint, Leuconoe, nec Babylonios
temptaris numeros. Vt melius, quidquid erit, pati,
seu pluris hiemes seu tribuit Iuppiter ultimam,
quae nunc oppositis debilitat pumicibus mare
Tyrrhenum! Sapias, uina liques et spatio breui
spem longam reseces. Dum loquimur, fugerit inuida
aetas. Carpe diem, quam minimum credula postero.

22

Integer uitae scelerisque purus
non eget Mauris iaculis neque arcu
nec uenenatis grauida sagittis,
Fusce, pharetra,
siue per Syrtis iter aestuosas
siue facturus per inhospitalem
Caucasum uel quae loca fabulosus
lambit Hydaspes.

Namque me silua lupus in Sabina,
dum meam canto Lalagen et ultra
terminum curis uagor expeditis,
fugit inermem;
quale portentum neque militaris
Daunias latis alit aesculetis
nec Iubae tellus generat, leonum
arida nutrix.

Pone me pigris ubi nulla campis
arbor aestiua recreatur aura,
quod latus mundi nebulae malusque
Iuppiter urget;
pone sub curru nimium propinqui
solis in terra domibus negata:
dulce ridentem Lalagen amabo,
dulce loquentem.

5

Quis multa gracilis te puer in rosa
perfusus liquidis urget odoribus
grato, Pyrrha, sub antro?
Cui flauam religas comam,
simplex munditiis? Heu, quotiens fidem
mutatosque deos flebit! Vt aspera
nigris aequora uentis
emirabitur insolens,
qui nunc te fruitur credulus aurea,
qui semper uacuam, semper amabilem
sperat, nescius aurae
fallacis! Miseri, quibus
intemptata nites! Me tabula sacer
uotiuua paries indicat uuida
suspendisse potenti
uestimenta maris deo.

38

Persicos odi, puer, apparatus.
Displicent nexae philyra coronae;
mitte sectari, rosa quo locorum
sera moretur.
Simplici myrto nihil allabores
sedulus curo. Neque te ministrum
dedecet myrtus neque me sub arta
uite bibentem.

Carminum - Liber II

8

Vlla si iuris tibi peierati
poena, Barine, nocuisset umquam,
dente si nigro fieres uel albo
turpior ungui,
crederem; sed tu, simul obligasti
perfidum uotis caput, enitescis
pulchrior multo iuuenumque prodis
publica cura.
Expedit matris cineres opertos
fallere et toto taciturna noctis
signa cum caelo gelidaque diuos
morte carentis.
Ridet hoc, inquam, Venus ipsa, rident
simplices Nymphae ferus et Cupido,
semper ardentis acuens sagittas
cote cruenta.
Adde quod pubes tibi crescit omnis,
seruitus +crescit+ noua, nec priore
impiae tectum dominae relinquunt
saepe minati.
te suis matres metuunt iuencis,
te senes parci miseraeque nuper
uirgines nuptae, tua ne retardet
aura maritos.

14

Eheu fugaces, Postume, Postume,
labuntur anni, nec pietas moram
rugis et instanti senectae
afferet indomitaeque morti,
non si trecenis quotquot eunt dies,
amice, places illacrimabilem
Plutona tauris, qui ter amplum
Geryonen Tityonque tristi

compescit unda, scilicet omnibus
quicumque terrae munere uescimur
enauganda, siue reges
siue inopes erimus coloni.
Frustra cruento Marte carebimus
fractisque rauci fluctibus Hadriae,
frustra per autumnos nocentem
corporibus metuemus Austrum:
uisendus ater flumine languido
Cocytos errans et Danaï genus
infame damnatusque longi
Sisyphus Aeolides laboris.
Linquenda tellus et domus et placens
uxor, neque harum quas colis arborum
te praeter inuisas cupressos
ulla breuem dominum sequetur.
Absumet heres Caecuba dignior
seruata centum clauibus et mero
tinget pauimentum superbo,
pontificum potiore cenis.

Carminum - Liber III

7

Quid fles, Asterie, quem tibi candidi
primo restituent uere Fauonii
Thyna merce beatum,
constantis iuuenem fide,
Gygen? Ille Notis actus ad Oricum
post insana Caprae sidera frigidas
noctes non sine multis
insomnis lacrimis agit.
Atqui sollicitae nuntius hospitae,
suspirare Chloen et miseram tuis
dicens ignibus uri,
temptat mille uafere modis.
Vt Proetum mulier perfida credulum
falsis impulerit criminibus nimis
casto Bellerophontae
maturare necem refert;
narrat paene datum Pelea Tartaro
Magnessam Hippolyten dum fugit abstinens,
et peccare docentis
fallax historias mouet,
frustra. Nam scopulis surdior Icari

uoces audit adhuc integer. At tibi
ne uicinus Enipeus
plus iusto placeat caue,
quamuis non alius flectere equum sciens
aeque conspicitur gramine Martio,
nec quisquam citus aequae
Tusco denatat alueo.
Prima nocte domum claude neque in uias
sub cantu querulae despice tibiae,
et te saepe uocanti
duram difficilis mane.

9

"Donec gratus eram tibi
nec quisquam potior bracchia candidae
ceruici iuuenis dabat,
Persarum uigui rege beatior".
"Donec non alia magis
arsisti neque erat Lydia post Chloen,
multi Lydia nominis
Romana uigui clarior Iliia".
"Me nunc Thressa Chloe regit,
dulcis docta modos et citharae sciens,
pro qua non metuum mori,
si parcent animae fata superstiti".
"Me torret face mutua
Thurini Calais filius Ornyti,
pro quo bis patiar mori
si parcent puero fata superstiti".
"Quid si prisca redit Venus
diductosque iugo cogit aeneo,
si flaua excutitur Chloe
reiectoque patet ianua Lydiae?"
"Quamquam sidere pulchrior
ille est, tu leuior cortice et improbo
iracundior Hadria,
tecum uiuere amem, tecum obeam libens".

10

Extremum Tanain si biberes, Lyce,
saeuo nupta uiro, me tamen asperas
porrectum ante foris obicere incolis
plorares Aquilonibus.
Audis quo strepitu ianua, quo nemus
inter pulchra satum tecta remugiat
uentis, et positas ut glaciet niues
puro numine Iuppiter?
Ingratam Veneri pone superbiam,

ne currente retro funis est rota.
Non te Penelopen difficilem procis
Tyrrenus genuit parens.
O quamuis neque te munera nec preces
nec tinctus uiola pallor amantium
nec uir Pieria paelice saucius
curuat, supplicibus tuis
parcas, nec rigida mollior aesculo
nec Mauris animum mitior anguibus.
Non hoc semper erit liminis aut aquae
caelestis patiens latus.

12

Miserarum est neque amanti dare ludum neque dulci
mala uino lauere, aut exanimari metuentis
patruae uerbera linguae.
Tibi qualum Cythereae puer ales, tibi telas
operosaeque Mineruae studium aufert, Neobule,
Liparaei nitor Hebri,
simul unctos Tiberinis umeros lauit in undis,
eques ipso melior Bellerophonte, neque pugno
neque segni pede uictus,
catus idem per apertum fugientis agitato
grege ceruos iaculati et celer arto latitantem
fruticeto excipere aprum.